

Службен весник

на Република Македонија

Број 92

18 мај 2018, петок

година LXXIV

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
1761. Закон за инспекцијата на труд (Пречистен текст).....	2	1764. Решение за утврдување на тарифа за снабдување со вода за пиење или водоснабдување на ЈПКД Комуналец Струмица за регулиран период 2018-2020 година.....	11
1762. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија У.бр.106/2017 од 8 мај 2018 година.....	6	Огласен дел	1-68
1763. Решение за утврдување на тарифа за прочистување на отпадни води на ЈП водовод и канализација Скопје за регулиран период 2018-2020 година.....	10		

ЗАКОНОДАВНО-ПРАВНА КОМИСИЈА НА СОБРАНИЕТО НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1761.

Врз основа на член 4 од Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 21/18), Законодавно - правната комисија на Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 11 мај 2018 година, го утврди Пречистениот текст на Законот за инспекцијата на труд.

Пречистениот текст на Законот за инспекцијата на труд ги опфаќа: Закон за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 35/97), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 29/02), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 36/11), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 164/13), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 44/14), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 33/15), Законот за изменување и дополнување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 147/15) и Законот за изменување на Законот за инспекцијата на труд („Службен весник на Република Македонија“ бр. 21/18) во кои е означено времето на нивното влегување во сила и примена.

Бр.11-1514/3
15 мај 2018 година
Скопје

Законодавно-правната комисија
на Собранието на Република
Македонија,
Претседател,
Соња Мираковска, с.р.

ЗАКОН ЗА ИНСПЕКЦИЈАТА НА ТРУД (ПРЕЧИСТЕН ТЕКСТ)

Член 1

Со овој закон се уредуваат организацијата и работата на Државниот инспекторат за труд (во натамошниот текст: Инспекторат) кој врши инспекциски надзор над примената на законите и другите прописи за работни односи, вработување и заштита при работа и на колективните договори, договорите за работа и другите акти, со кои се уредуваат и остваруваат правата, обврските и одговорностите на работниците и работодавците во областа на работните односи, вработувањето и заштитата при работа, како и инспекциски надзор над вршењето на нерегистрираната дејност.

Член 2

Како "работи на инспекцискиот надзор", во смисла на овој закон, се сметаат управните и други мерки, кои во согласност со закон ги преземаат инспекторите на труд во вршењето на инспекцискиот надзор.

Како "пропис", во смисла на овој закон, се смета секој закон и подзаконски акт, колективен договор, договор за работа како и други акти на работодавецот со кој се утврдени правата, обврските и одговорностите од областа на работните односи, вработувањето и заштитата при работа.

Член 3

Инспекторатот е орган во состав на Министерство-то за труд и социјална политика.

Инспекторатот има својство на правно лице, со сопствена буџетска сметка како буџетски корисник од прва линија, самостојно спроведува постапки за вработување согласно со закон и одлучува за правата и обврските од работен однос.

Со Инспекторатот раководи директор на Државниот инспекторат за труд.

Член 3-а

Со Инспекторатот раководи директор.

Директорот на Инспекторатот го именува и разрешува Владата на Република Македонија.

Мандатот на директорот трае четири години, со можност за уште еден мандат.

За именување на директор се објавува јавен оглас во три дневни весници кои се издаваат на целата територија на Република Македонија од кои еден од весниците што се издаваат на јазикот што го зборуваат најмалку 20% од граѓаните кои зборуваат службен јазик различен од македонскиот јазик.

За директор може да биде именувано лице кое ги исполнува следниве услови:

- 1) е државјанин на Република Македонија;
- 2) во моментот на именувањето со правосилна судска пресуда не му е изречена казна или прекршочна санкција забрана за вршење на професија, дејност или должност;
- 3) има стекнати најмалку 300 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен;
- 4) има минимум пет години работно искуство во структурата и
- 5) поседува еден од следниве меѓународно призна-ти сертификати или уверенија за активно познавање на англискиот јазик не постар од пет години:
 - ТОЕФЕЛ ИБТ најмалку 74 бода,
 - ИЕЛТС (IELTS) - најмалку 6 бода,
 - ИЛЕЦ (ILEC) (Cambridge English: Legal) – најмалку Б2 (B2) ниво,
 - ФЦЕ (FCE) (Cambridge English: First) - положен,
 - БУЛАТС (BULATS) - најмалку 60 бода и
 - АПТИС (APTIS) - најмалку ниво B2 (B2).

Директорот изготвува предлог на годишна програма за работа на инспекторатот и истата ја доставува до Инспекцискиот совет, најдоцна до 31 октомври во тековната година за следната година.

Директорот ја донесува годишната програма за работа на инспекторатот во рок од седум дена од денот на приемот на согласноста од ставот 3 на овој член, односно најдоцна до 10 декември во тековната година доколку Инспекцискиот совет не ја разгледа и не достави согласност, односно забелешки во рокот предвиден во ставот 3 на овој член.

Врз основа на донесената годишна програма директорот подготвува квартални планови за работа на секој инспектор кои збирно ги доставува на разгледување до Инспекцискиот совет најдоцна две недели пред почетокот на следниот календарски квартал и тоа до 15 декември за првиот квартал од следната година, до 15 март за вториот, до 15 јуни за третиот, односно до 15 септември за четвртиот квартал во тековната година.

Во кварталните планови за работа за секој инспектор директорот задолжително го внесува бројот на планирани надзори во следните три месеци, како и степенот на сложеност на секој од надзорите.

Врз основа на кварталните планови, за секој инспектор директорот подготвува месечен план за работа, кој план содржи и распоред на надзори по датуми и по субјекти на надзор.

Директорот најдоцна две недели од почетокот на тековниот календарски квартал за претходниот до Инспекцискиот совет збирно доставува квартални извештаи за работата на секој инспектор и тоа до 15 јануари за четвртиот квартал од претходната година, до 15 април за првиот квартал, до 15 јули за вториот, односно до 15 октомври за третиот квартал во тековната година.

Директорот најдоцна до 1 март во тековната година до Инспекцискиот совет доставува годишен извештај за работата на инспекторатот за претходната.

Член 4

Инспекторатот обезбедува единствено спроведување на прописите и мерките од областа на работните односи и заштита при работа, и прописите од областа на забрана и спречување на вршењето на нерегистрираната дејност и е одговорен за нивното спроведување во рамките на својата надлежност.

Инспекторатот се грижи за унапредување на инспекцискиот надзор и за стручно усовршување на инспекторите.

Член 5

Работите на инспекцискиот надзор во рамките на надлежностите на Инспекторатот утврдени со закон, непосредно ги вршат државни инспектори на труд (во натамошниот текст: инспектор).

На инспекторот не може да му се доверат други работи кои ќе бидат пречка за вршење на неговата основна работа или на било кој начин ќе му наштетат на угледот и непристрасноста во вршењето на неговата функција.

Член 6

Инспекторот е самостоен во вршењето на инспекцискиот надзор и во преземањето на управни и други мерки утврдени со закон.

Член 7

Овластувањето за вршење инспекциски надзор инспекторот го докажува со легитимација.

Легитимацијата на инспекторот ја издава министерот за труд и социјална политика.

Образецот на легитимацијата на инспекторот и начинот на нејзиното издавање го пропишува министерот за труд и социјална политика.

Член 8

Инспектор може да биде лице кое:

- е државјанин на Република Македонија,
- е полнолетно,
- има општа здравствена способност,
- не му е изречена казна со правосилна судска пресуда за забрана на вршење на професија, дејност или должност,
- има стекнати најмалку 300 кредити според ЕКТС или завршен VII/1 степен - правен, машински, градежен, архитектонски, електро, технолошки факултет и факултет за заштита при работа, што се докажува со уверение,
- има пет години работно искуство во струката по дипломирањето,
- ги исполнува другите услови утврдени во актот за систематизација на работните места,
- поседува меѓународно признат сертификат за работа со компјутерски програми за канцелариско работење, и тоа еден од следниве:

- 1) Certiport: IC3 GS4 Key Applications - положен;
 - 2) Microsoft: MOS Word или MOS Excell - положен или
 - 3) ECDL: Core - положен,
- има добиено позитивно мислење за соодветност за работното место преку полагање на психолошки тест и тест за интегритет, согласно со прописите кои се однесуваат на државните службеници и
- има лиценца за инспектор од областа на надлежноста на инспекциската служба.

Член 9

Во постапката при вршење инспекциски надзор ќе се применуваат одредбите од Законот за општата управна постапка, Законот за инспекцискиот надзор и Законот за забрана и спречување на вршење на нерегистрирана дејност доколку со овој закон поинаку не е уредено.

Инспекторот е одговорен ако пропушти да изврши обврски или да преземе мерки, кои по законот бил должен да ги изврши, односно преземе, во постапката на надзорот.

Инспекторот не смее да врши надзор кај работодавецот каде што тој или член на неговото потесно семејство е сопственик или сопственик, член на управниот одбор, директор или каде што тој или член на неговото потесно семејство имаат материјален или друг интерес.

Член 10

Во вршењето на работите на инспекцискиот надзор, инспекторот е овластен, во секое време на денот и ноќта, да влезе во просториите на работодавецот, без претходно најавување и без оглед на работното време на работодавецот.

Веднаш по влегувањето, инспекторот е должен, за своето присуство да го извести работоводниот орган, односно законскиот застапник или друг овластен работник на работодавецот, доколку истите се присутни во просториите на работодавецот. Отсуството на тоа лице не може да биде пречка за вршење на инспекциски надзор.

Работодавецот е должен, на инспекторот да му овозможи непречено вршење на надзорот и на негово барање да му даде односно да му достави на определено место и во определено време, списи, акти, информации и други податоци, потребни за вршење на инспекцискиот надзор.

Член 11

Во вршењето на инспекцискиот надзор, инспекторот има право да влегува и да ги прегледува сите работни простории и работни места и да направи увид во сите делови на техничко - технолошкиот процес на трудот, на средствата за работа, на заштитните средства и опрема, на условите за работа, на деловните книги, исправите, договорите и другите документи и акти на работодавецот.

Во постапката на инспекцискиот надзор, инспекторот е овластен да прибира потребни податоци и информации, да зема изјави од работници, да издава усмени и писмени наредби и по потреба да побара асистенција од надлежен државен орган.

Инспекторот е овластен, во постапката на инспекцискиот надзор да бара лични исправи (лична карта, пасош и слично) од лицата затекнати на работа кај работодавецот, кои се должни бараните исправи да ги дадат на увид.

Усмената наредба треба да биде записнички констатирана и по истата, во рок од 24 часа, мора да се донесе решение.

Член 12

Инспекторот може привремено да земе документација на работодавецот која е потребна за обезбедување на доказите и утврдување на фактичката состојба во областа за која се врши надзор.

Одземената документација во смисла на став 1 од овој член може да се задржи најмногу осум дена.

При одземањето на документацијата, инспекторот ќе му издаде на работодавецот потврда, во која е назначена одземената документација и рокот на нејзиното враќање.

Член 13

Инспекторот е должен најмалку еднаш годишно да изврши инспекциски надзор над примената на прописите за работни односи и заштита при работа кај работодавците во областа на индустријата, трговијата, градежништвото, земјоделството, шумарството, сообраќајот, комуналните дејности, занаетчиството, угостителството и во училишните и факултетските работилници и лаборатории за практична настава, а кај другите работодавци, според програмата за работа, најмалку еднаш во три години.

Член 13-a

Инспекторатот во функција на вршење на инспекциски надзор соработува и користи податоци од евиденцијата на други органи и институции.

Член 14

Инспекторот е должен да состави записник за извршениот инспекциски надзор кој содржи податоци, особено за денот и часот на инспекцискиот надзор, работодавецот, констатираната состојба и изречените мерки.

Примерок од записникот за извршениот инспекциски надзор му се предава односно доставува на работодавецот.

Инспекторот е должен, податоците за извршениот инспекциски надзор и за преземените мерки да ги запише во книгата за надзор.

Книга за надзор набавува работодавецот кој е должен да ја чува во секој објект каде што ја врши својата дејност.

Образецот на книгата за надзор и начинот на нејзиното водење го пропишува министерот за труд и социјална политика.

Член 15

Инспекторот е должен, во текот на траењето и по престанокот на неговата функција, да ги чува како службена тајна сите податоци што ги дознал при вршењето на надзорот, кои со пропис или со општ акт на работодавецот се утврдени како државна, воена, службена или деловна тајна, податоците за работникот кој ја поднел пријавата за сторените повреди на прописите, како и податокот дека надзорот се презема и врши врз основа на пријава.

Работодавецот е должен, при вршењето на инспекцискиот надзор, да го предупреди инспекторот за тоа што се смета во прописите, односно неговите акти за државна, воена, службена и деловна тајна.

Член 16

Инспекторот е должен да го земе во постапка секое барање на работникот заради остварување, односно заштита на правата од работниот однос и заштита при работа.

Барањето од став 1 на овој член, работникот може да го поднесе писмено или да го изјави усмено пред инспекторот.

Инспекторот е должен, на подносителот на барањето, да му достави писмено известување за утврдена состојба.

Инспекциска заштита, односно интервенција во согласност со одредбите на овој закон може да побараат и лицата пријавени на јавен оглас заради вработување.

Член 17

Во согласност со закон заради отстранување на утврдените неправилности инспекторот има право и обврска на субјектот на надзорот:

1) да му укаже на утврдените неправилности и да определи рок за нивно отстранување;

2) да му нареди да преземе соодветни мерки и активности во рокот кој ќе го определи инспекторот и

3) да забрани работа во работна просторија, на дел од техничка технолошка целина, на одделно работно место или на орудије за работа.

Член 18

Кога во согласност со закон, инспекторот со решение ќе ја забрани работата на работодавецот во целина, во негов дел кој претставува техничко-технолошка целина, на одделно работно место или на орудије за работа на механизирани погон, ќе изврши запечатување на истите.

Запечатувањето на став 1 на овој член се означува со жиг на инспекцијата на труд.

Содржината и формата на жигот ја определува министерот за труд и социјална политика.

Заради отстранување на утврдените неправилности и недостатоци, поради кои е изречена забраната за работа, по писмено барање на работодавецот, инспекторот ќе изврши отпечатување на работните простории и места, односно на орудијата за работа на механизирани погон.

Член 19

Против решението на инспекторот за труд може да се изјави жалба во рок од осум дена од денот на приемот на решението.

По жалбата против решението на инспекторот одлучува Државната комисија за одлучување во втор степен во областа на инспекцискиот надзор и прекршочна постапка.

Против конечното решение на инспекторот на трудот, донесено по барање на работник за одложување од извршување на конечна одлука на работодавачот, за која се води работен спор пред надлежен суд, не може да се поведе управен спор.

Член 20

Ако повредата на прописот претставува прекршок или кривично дело, инспекторот е должен до надлежниот орган да поднесе барање, односно пријава за поведување на соодветна постапка.

Органот на кој му е поднесено барањето, односно пријавата од став 1 на овој член е должен, за својата одлука да го извести инспекторот.

Кога инспекторот ќе утврди повреда на пропис од надлежност на друг орган, должен е за тоа да го извести надлежниот орган.

Член 21

Врз основа на известување за смртен случај, колективна повреда и потешка повреда на работа, како и за недостатоци во примената на прописите за заштита при работа кои ја загрозуваат или би можеле да ја загорат безбедноста на работниците при работа, инспекторот е должен веднаш да изврши увид на лице место заради преземање на соодветни мерки.

Упатство за вршење на увид на смртни случаи, колективни и потешки повреди на работа, донесува министерот за труд и социјална политика.

Инспекторот е должен да го извести директорот на Државниот инспекторат за труд за секој смртен случај, колективна повреда и потешка повреда на работа, веднаш по нивното случување.

Член 22

Глоба во износ од 4.000 евра во денарска противвредност ќе му се изрече за прекршок на работодавецот ако:

1) го спречи, односно попречува инспекторот на труд во вршењето на работите на инспекцискиот надзор (членови 10,11 и 12),

2) не набави книга за надзор и не ја чува во секој објект каде што ја врши дејноста (член 14 став 4),

3) ги отпечати запечатените работни простории, работни места или орудии за работа во механизирани погон на работодавецот (член 18 ставови 1 и 2).

Глоба во износ од 30% од одмерената глоба за работодавачот ќе му се изрече за прекршокот од ставот 1 на овој член на одговорното лице кај работодавачот.

Глоба во износ од 400 до 600 евра во денарска противвредност ќе му се изрече на физичкото лице кое самостојно врши дејност или професија за прекршокот од ставот 1 на овој член.

За прекршокот од став 1 на овој член, на одговорното лице кај работодавачот ќе му се изрече и мерка забрана на вршење на професија, дејност или должност од најмалку три дена до најмногу 30 дена. Забраната на вршење на професија, дејност или должност може да се замени со паричен надоместок, само во случај кога прекршокот е сторен за прв пат. Паричниот надоместок претставува двоен износ од износот на одмерената глоба, кој сторителот е должен да го плати во рок од три дена од денот кога му е определен во решението.

Член 22-а

Одмерувањето на висината на глобата за правното лице се врши согласно Законот за прекршоците.

Член 22 –б

За прекршоците од членот 22 од овој закон, прекршочна постапка води и прекршочна санкција изрекува надлежниот суд.

Член 23

(член 23 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 35/97)

Министерот за труд и социјална политика, во рок од шест месеци од денот на влегувањето во сила на овој закон, ќе ги пропише:

- образецот на легитимацијата на инспекторот на труд,
- образецот на книгата за надзор и начинот на нејзино водење и чување,
- упатството за вршење увид на смртни случаи, колективни и потешки повреди на работа и
- содржината и формата на жигот.

Член 24

(член 24 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 35/97)

Со денот на влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за инспекцијата на трудот (Службен весник на СРМ број 31/85, 51/88, 23/90, 17/91 и Службен весник на Република Македонија број 32/93), освен одредбите од членовите 16, 17, 18, 19 и 26 став 3.

Член 25

(член 6 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 36/11)

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе почне да се применува од 1 април 2011 година.

Член 26

(член 6 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 164/13)

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе почне да се применува од 1 мај 2014 година.

Член 27

(член 3 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 44/14)

Директорот на Инспекторатот именуван до денот на започнувањето на примената на овој закон продолжува да ја врши функцијата до истекот на мандатот за кој е именуван.

Член 28

(член 5 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 44/14)

Одредбите од членот 1 од овој закон ќе започнат да се применуваат по една година од денот на влегувањето во сила на овој закон, освен одредбите кои се однесуваат на условот за познавање на странски јазик кои ќе започнат да се применуваат по две години од денот на влегување во сила на овој закон.

Член 29

(член 5 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 33/15)

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе почне да се применува од денот на отпочнување на примената на Законот за забрана и спречување на вршење на нерегистрирана дејност („Службен весник на Република Македонија“, број 199/14).

Член 30

(член 2 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 21/18)

Одредбите од членот 3-а став 5 точка 5) од законот за инспекција на труд („Службен весник на Република Македонија“, број 35/97, 29/02, 36/11, 164/13, 44/14, 33/15 и 147/15), нема да се применуваат од денот на влегувањето во сила на овој закон до 1 септември 2018 година.

Член 31

(член 3 од Законот објавен во „Службен весник на Република Македонија“ бр. 21/18)

Директорот кој е именуван во периодот од денот на влегувањето во сила на овој закон до 1 септември 2018 година, е должен да го исполни условот за познавање на странски јазик најдоцна во рок од една година од денот на неговото именување.

На директорот кој нема да го исполни условот за познавање на странски јазик во рокот утврден во став 1 на овој член му престанува мандатот.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1762.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија („Службен весник на Република Македонија“ бр.70/1992) на седницата одржана на 8 мај 2018 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ ПОНИШТУВААТ:

- Одлуката за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/1 од 01.08.2017 година, донесена од Советот на Општина Ново Село на 25.07.2017 година, и

- Одлуката за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/5 од 14.08.2017 година, донесена од Советот на Општина Ново Село на 11.08.2017 година.

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавување во „Службен весник на Република Македонија“.

3. Уставниот суд на Република Македонија по повод поднесената иницијатива на градоначалникот на Општина Ново Село, Блажо Велков, со Решение У.бр.106/2017 од 21 март 2018 година поведе постапка за оценување на уставноста и законитоста на Одлуката за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/1 од 01.08.2017 година, донесена од Советот на Општина Ново Село на 25.07.2017 година и на Одлуката за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/5 од 14.08.2017 година, донесена од Советот на Општина Ново Село на 11.08.2017 година. Постапката беше поведена затоа што пред Судот основано се постави прашањето за согласноста на оспорените одлуки со Уставот на Република Македонија и одредбите од Законот за локална самоуправа и Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните.

4. Судот на седницата утврди дека првооспорената Одлука за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/1 од 01.08.2017 година, Советот на Општина Ново Село ја донел на 25.07.2017 година и откако таа била запрена со решение на градоначалникот на 08.08.2017 година, ја потврдил истата со донесување на Одлуката за распишување на референдум на локално ниво бр.08-1807/5 на 11.08.2017 година.

Според членот 1 од Одлуката, Советот на Општина Ново Село распишува референдум за подрачјето на Општина Ново Село заради изјаснување на граѓаните околу отворањето на рудници за металични минерални суровини на територијата на општина Ново Село.

Советот на општина Ново Село го распишува референдумот на претходниот став на овој член по сопствена иницијатива.

Според член 2 од одлуката, на референдумот на локално ниво граѓаните на Општина Ново Село ќе треба да се произнесат по две прашања и тоа:

- Прашање 1: Дали сте „за“ или „против“ отворање на рудникот за бакар и злато „Иловица“ и

- Прашање 2: Дали сте „за“ или „против“ отворање на рудници и рударски комплекси за металични минерални суровини на територијата на Општина Ново Село.

Во членот 3 од оспорената одлука, изјаснувањето по првото референдумско прашање од членот 2 од оваа одлука се спроведува со цел граѓаните на Општина Ново Село да одлучат дали се „за“ или „против“ отпочнување со работа на рудникот за бакар и злато „Иловица“.

Изјаснувањето по второто референдумско прашање од членот 2 од оваа одлука се спроведува со цел граѓаните на Општина Ново Село да одлучат дали се „за“ или „против“ отворањето на рудници и рударски комплекси од отворен и затворен тип за експлоатација на металични минерални суровини на територијата на Општина Ново Село.

Според член 4 од истата одлука, Одлуката на референдумот ќе се смета за донесена доколку за неа гласале мнозинството од вкупниот број коишто гласале, доколку гласале повеќе од половината од вкупниот број на граѓани запишани во Изводот од Избирачкиот список за општина Ново Село.

Одлуката донесена на референдумот е задолжителна.

Според член 5 од Одлуката, доколку на референдумот граѓаните се изјасниле против отпочнување со работа на рудникот за бакар и злато „Иловица“, Советот на Општина Ново Село ќе ги извести надлежните државни органи за донесената одлука и за поништување на претходно дадените позитивни мислења за детални геолошки истражувања и за експлоатација на минерални суровини и бакар и злато на локалитетот „Иловица“ Општина Босилово и Општина Ново Село.

Доколку на референдумот граѓаните се изјасниле против отворање на рудници и рударски комплекси за металични минерални суровини на територијата на општина Ново Село, Советот на Општина Ново Село ќе ги извести надлежните државни органи за донесената одлука при одлучувањето за идните постапки за добивање на концесија за детални геолошки истражувања и за експлоатација на металични минерални суровини на територијата на Општина Ново Село.

Според член 6 од истата одлука, референдумот на локално ниво ќе се одржи на ден 17.09.2017 година (недела), а гласањето ќе се спроведе во периодот од 7.00 до 19.00 часот.

Според член 7, пак, од Одлуката референдумот на локално ниво ќе го спроведе Општинската изборна комисија Ново Село и избирачките одбори.

Според член 8 од Одлуката средствата за спроведување на референдумот ќе се обезбедат од Буџетот на Општина Ново Село за 2017 година.

Според член 9, од Одлуката по еден примерок од одлуката да се достави до Општинската изборна комисија Ново Село и до Државната изборна комисија.

Членот 10 од Одлуката предвидува дека оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен гласник на Општина Ново Село.“

5. Според член 2 став 2 од Уставот, граѓаните на Република Македонија власта ја остваруваат преку демократски избрани претставници, по пат на референдум и други облици на непосредно изјаснување.

Според член 8 став 1 алинеи 1, 3 и 9 од Уставот, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот, владеештото на правото и локалната самоуправа се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Согласно член 51 од Уставот, во Република Македонија законите мораат да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон. Секој е должен да ги почитува Уставот и законите.

Според член 56 од Уставот, сите природни богатства на Републиката, растителниот и животинскиот свет, доброта во општа употреба, како и предметите и објектите од особено културно и историско значење определени со закон се добра од општ интерес за Републиката и уживаат посебна заштита. Согласно ставот 3 на овој член од Уставот, со закон се уредуваат начинот и условите под кои определени добра од општ интерес за Републиката можат да се отстапат на користење.

Според член 57 од Уставот, Републиката го поттикнува економскиот напредок и се грижи за порамномерен просторен и регионален развој, како и за побрз развој на стопански недоволно развиените подрачја.

Според член 88 од Уставот, Владата на Република Македонија е носител на извршната власт. Своите права и должности Владата ги врши врз основа и во рамките на Уставот и законите.

Според Амандман XVII на Уставот, во единиците на локалната самоуправа граѓаните непосредно и преку претставници учествуваат во одлучувањето за прашања од локално значење, а особено во областите на јавните служби, урбанизмот и руралното планирање, заштитата на околината, локалниот економски развој, локалното финансирање, комуналните дејности, културата, спортот, социјалната и детската заштита, образованието, здравствената заштита и во други области утврдени со закон.

Надлежноста на општините е уредена со Законот за локалната самоуправа („Службен весник на Република Македонија“ бр. 5/2002), кој во членот 20 определува дека општините, во рамките на законот, во согласност со начелото на супсидијарност, имаат право на своето подрачје да ги вршат работите од јавен интерес од локално значење, што не се исклучени од нивна надлежност или не се во надлежност на органите на државната власт.

Во членот 22 од Законот за локална самоуправа е утврдена листата на надлежностите на општината. Тука спаѓаат:

1. Урбанистичкото (урбано и рурално) планирање, издавањето на одобрение за градење на објекти од локално значење утврдени со закон, уредувањето на просторот и уредувањето на градежното земјиште;

2. Заштитата на животната средина и природата - мерки за заштита и спречување од загадување на водата, воздухот, земјиштето, заштита на природата, заштита од бучавата и нејонизирачкото зрачење;

3. Локалниот економски развој - планирање на локалниот економски развој; утврдување на развојните и структурните приоритети; водење на локална економска политика; поддршка на развојот на малите и средните претпријатија и на претприемништвото на локално ниво и во тој контекст, учество во воспоставувањето и развојот на локалната мрежа на институции и агенции и промовирање на партнерство;

4. Комуналните дејности - снабдувањето со вода за пиење; испораката на технолошката вода; одведувањето и пречистувањето на отпадните води; јавното осветлување; одведувањето и третманот на атмосферските води; одржувањето на јавна чистота; собирање, транспортирање и постапување со комуналниот цврст и технолошки отпад; уредувањето и организирањето на јавниот локален превоз на патници; снабдувањето со природен гас и топлинска енергија; одржувањето на гробовите, гробиштата, крематориумите и давањето погребални услуги; изградбата, одржувањето, реконструкцијата и заштитата на локалните патишта, улици и други инфраструктурни објекти; регулирање на режимот на сообраќајот; изградбата и одржувањето на уличната сообраќајна сигнализација; изградбата и одржувањето на јавниот простор за паркирање; отстранувањето на непорочно паркираните возила; отстранување на хаварисаните возила од јавните површини; изградбата и одржувањето на пазарите; чистењето на оцаците; одржувањето и користењето на парковите, зеленилото, парк-шумите и рекреативните површини; регулацијата, одржувањето и користењето на речните корита во урбанизираните делови; определувањето на имиња на улици, плоштади, мостови и други инфраструктурни објекти;

5. Културата - институционалната и финансиската поддршка на културните установи и проекти; негувањето на фолклорот, обичаите, старите занаети и слични културни вредности; организирањето културни манифестации; поттикнувањето на разновидни специфични форми на творештво;

6. Спортот и рекреацијата - развојот на масовниот спорт и рекреативните активности; организирањето на спортски приредби и манифестации; одржувањето и изградбата на објекти за спорт; поддршка на спортски сојузи;

7. Социјалната заштита и заштита на децата - детски градинки и домови за стари (сопственост, финансирање, инвестиции и одржување); остварување на социјална грижа за инвалидните лица; децата без родители и родителска грижа; деца со воспитно-социјални проблеми; деца со посебни потреби; децата од еднородителски семејства; децата на улица; лицата изложени на социјален ризик; лицата засегнати со злоупотреба на дрога и алкохол; подигање на свеста на населението; домување на лица со социјален ризик; остварување на право и воспитување на децата од предучилишна возраст. Вршењето на овие надлежности се во согласност со Националната програма за развој на социјалната заштита;

8. Образование - основање, финансирање и администрирање на основни и средни училишта, во соработка со централната власт, во согласност со закон, организирање на превоз и исхрана на ученици и нивно сместување во ученички домови;

9. Здравствената заштита - управување со мрежата на јавни здравствени организации и објекти од примарна здравствена заштита кои треба да вклучат застапеност на локалната самоуправа во сите одбори на сите здравствени организации во јавна сопственост, здравственото воспитување; унапредување на здравјето; превентивни активности; заштита на здравјето на работниците и заштита при работа; здравствен надзор над животната средина; надзор над заразните болести; помош на пациенти со специјални потреби (на пример, ментално здравје, злоупотреба на деца итн.) и други области кои ќе бидат утврдени со закон;

10. Спроведување на подготовки и преземање мерки за заштита и спасување на граѓаните и материјалните добра од воени разурнувања, природни непогоди и други несреќи и од последиците предизвикани од нив;

11. Противпожарна заштита што ја вршат територијалните противпожарни единици;

12. Надзор над вршењето на работите од нејзина надлежност и

13. Други работи определени со закон.

Непосредното учество на граѓаните во одлучувањето во општините е уредено со повеќе одредби од Законот за локалната самоуправа во кои се уредени облици на учество на граѓаните.

Според член 25 од Законот, граѓаните непосредно учествуваат во одлучувањето за прашања од локално значење преку граѓанска иницијатива, собира на граѓаните и референдум, на начин и постапка утврдени со закон.

Според член 28 од Законот за локалната самоуправа, граѓаните преку референдум можат да одлучуваат за прашањата од надлежност на општината, како и за други прашања од локално значење. Според ставот 3 на овој член, советот може да распише референдум за прашања од негова надлежност, по сопствена иницијатива. Одлуката донесена на референдумот е задолжителна за Советот (став 4).

Надлежностите на советот се утврдени во членот 36 од Законот, според кој советот: “1. Го донесува статутот на општината и други прописи; 2. Донесува буџет на општината и годишна сметка на општината; 3. Ја ут-

врдува висината на сопствените извори на приходи за финансирање на општината, во рамките утврдени со закон; 4. Основа јавни служби во рамките на надлежноста на општината и врши надзор над нивната работа; 5. Именува членови во управните одбори на јавните служби, кои ги основа; 6. Усвојува програми за работа и финансиски планови за финансирање на јавните служби, кои ги основала општината; 7. Ги усвојува извештаите за извршување на буџетот и годишната сметка на општината; 8. Одлучува за давање дозвола за вршење дејност од јавен интерес од локално значење, во согласност со закон; 9. Ги усвојува извештаите за работата и годишните сметки на јавните служби, кои ги основала општината; 10. Одлучува за начинот на располагање со сопственоста на општината; 11. Одлучува за начинот на вршење на финансиска контрола на буџетот на општината, во согласност со закон; 12. Го избира лицето кое раководи со подрачната единица на Министерството за внатрешни работи во општината, во согласност со закон; 13. Го разгледува и усвојува годишниот извештај за јавната безбедност на подрачјето на општината, кој го доставува до министерот за внатрешни работи и народниот правобранител; 14. Може да дава препораки на раководното лице на подрачната единица на Министерството за внатрешни работи од областа на јавната безбедност и безбедноста во сообраќајот и 15. Врши и други работи утврдени со закон.”

Предметната иницијатива подносителот во својство на градоначалник на Општина Ново Село, ја поднел постапувајќи според член 51 од Законот за локалната самоуправа, односно врз основа на своите надлежности да врши контрола на законитоста на прописите на советот пред нивното објавување.

Имено, согласно овој член од Законот, ако градоначалникот смета дека прописот на советот не е во согласност со Уставот и законите, должен е во рок од седум дена од денот на доставувањето со решение да го запре неговото објавување, со кое ќе ги образложи причините за запирањето. Советот е должен, во рок од 15 дена од денот на објавувањето на решението од ставот 1 на овој член, да го разгледа решението и да одлучи по него. Ако советот го потврди прописот, градоначалникот е должен да го објави и истовремено да поднесе иницијатива за поведување постапка за оценување на уставноста и законитоста на оспорениот пропис пред Уставниот суд на Република Македонија. За иницијативата од ставот 3 на овој член градоначалникот е должен да го информира министерството надлежно за вршење на работите што се однесуваат на локалната самоуправа.

Референдумот како облик на учество на граѓаните во одлучувањето е уреден и со посебен закон – Закон за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните („Службен весник на Република Македонија“ бр. 81/2005).

Според член 2 од наведениот закон, референдумот е облик на непосредно изјаснување на граѓаните во одлучувањето за одделни прашања од надлежност на Собранието на Република Македонија, за прашања од надлежност на општините, на Градот Скопје и на општините во Градот Скопје, како и за други прашања од локално значење.

Референдумот на локално ниво е уреден со посебни одредби од Законот (членови 36 - 44):

Според член 36 од Законот, референдум на локално ниво распишува советот на општината, на Градот Скопје и на општините во Градот Скопје (во натамошниот текст: советот), по сопствена иницијатива и на предлог од најмалку 20% од граѓаните од општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје. Според ставот 2 на овој член, советот може да распише референдум на локално ниво за прашања од негова надлежност за кои со закон е овластен да одлучува.

Согласно член 37 од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните, одлуката за распишување на референдум на локално ниво се објавува во службеното гласило на општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје и преку средствата за јавно информирање на начин утврден со статутот. Од денот на објавувањето на одлуката за распишување на референдум во службеното гласило на општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје до денот на одржувањето на референдумот на локално ниво не можат да поминат помалку од 25 ниту повеќе од 40 дена.

Во членот 38 од Законот е определено дека референдум на локално ниво може да се распише за донесување пропис, за прашања што треба да се уредат во општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје (претходен референдум) или за преоценување на пропис што претходно е донесен (дополнителен референдум).

Во членот 40 од Законот се определени прашањата за кои не може да се распише референдум. Така според ставот 1 на овој член од Законот, референдум на локално ниво не може да се распише за прашања што се однесуваат на буџетот и завршната сметка на буџетот на општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје и за организацијата на општинската администрација. Согласно ставот 2 на истиот член од Законот, референдум на локално ниво не може да се распише за прашања за кои советот одлучува со мнозинство гласови од присутните членови на советот при што мора да има мнозинство гласови од присутните членови на советот кои припаѓаат на заедниците што не се мнозинско население во општината, Градот Скопје и општините во Градот Скопје.

Минералните суровини се предмет на уредување на Законот за минералните суровини („Службен весник на Република Македонија“ бр. 136/2012, 25/2013, 93/2013, 44/2014, 160/2014, 129/2015, 192/2015, 39/2016, 53/2016, 120/2016, 189/2016)

Според член 4 од Законот, минералните суровини се добра од општ интерес, сопственоста на Република Македонија, без оглед на сопственоста на земјиштето на кое се наоѓаат.

Согласно ставот 3 на овој член, од јавен интерес е:

- вршењето на детални геолошки истражувања и експлоатација на енергетските металични, техногените минерални суровини и термоминералните и термалните води и

- кога експлоатацијата на минералната суровина е од стратешко значење и е неопходна за реализација на проекти од јавен интерес утврден со друг закон. Минералните суровини од ставот 3 алинеја 2 на овој член ги определува Владата на Република Македонија.

Во членот 5 од Законот за минерални суровини е определено дека за остварување на целите и насоките за усогласено вршење на геолошките истражувања, експлоатацијата и одржливото искористување на минералните суровини, Владата на Република Македонија (во натамошниот текст: Владата) на предлог на министерот за економија донесува стратегија за геолошки истражувања, одржливо искористување и експлоатација на минералните суровини (во натамошниот текст: стратегијата) за период од 20 години. Со стратегијата се определува обемот и начинот на реализација на основните геолошки истражувања, одржливото искористување и потребите за експлоатацијата на минералните суровини кои се од битно значење за развојот на стопанството на Република Македонија.

Согласно членот 36 од Законот за минералните суровини, право за вршење на експлоатација на минерални суровини се стекнува со добивање на концесија за експлоатација на минерални суровини. Концесија за експлоатација на минерални суровини доделува Владата на Република Македонија (во натамошниот текст: концедент). Право за добивање на концесија за експлоатација има секое правно лице, вклучувајќи ги и странските правни лица со подружница запишана во Централниот регистар на Република Македонија, а кои ги исполнуваат условите пропишани со овој или со друг закон.

Одредбата од членот 36 понатаму е разработена во членот 45 од Законот, согласно кој одлука за доделување на концесија за експлоатација на минерални суровини ја донесува Владата на предлог на органот на државната управа надлежен за работите од областа на минералните суровини.

Во членот 46 од Законот за минерални суровини е определено дека врз основа на одлуката за доделување на концесијата за експлоатација на минерални суровини, концедентот и концесионерот склучуваат договор за концесија за експлоатација на минерални суровини. Во име на концедентот, договорот за концесија за експлоатација на минерални суровини го склучува министерот кој раководи со органот на државната управа надлежен за работите од областа на минералните суровини во рок од 15 дена, сметано од денот на влегувањето во сила на одлуката за доделување на концесијата.

Согласно член 50 од Законот за минерални суровини, во случаите на престанок на важење на концесијата за експлоатација (поради истекот на рокот за кој била дадена концесијата, како и во случај на стечај или ликвидација на концесионерот) Владата на предлог на органот на државната управа надлежен за работите од областа на минералните суровини донесува одлука за престанок на важење на концесијата за експлоатација.

Владата исто така, одлучува за еднострано раскинување на договорот за експлоатација на минерални суровини согласно членот 51 од Законот.

Според член 53 од Законот, со експлоатација на минерални суровини и изведување на рударски работи може да се започне откако концесионерот ќе добие дозвола за експлоатација на минерални суровини. Дозволата од ставот 1 на овој член ја издава органот на државната управа надлежен за работите од областа на минералните суровини.

Во сите постапки уредени со Законот за минерални суровини, определено учество имаат и единиците на локалната самоуправа и тоа учество се состои во давање мислење до органот на државната управа надлежен за работите од областа на минералните суровини, кој согласно законот, е должен пред донесување на конечната одлука задолжително да побара мислење и од единицата на локалната самоуправа на чија територија се наоѓаат минералните суровини. Таква обврска е предвидена во член 14 став 4 (Постапка за доделување на концесија за вршење на детални геолошки истражувања), член 19 став 12 (Проширување на концесија за

вршење детални геолошки истражувања), член 26 став 8 (Постапка за издавање на дозвола за вршење на детални геолошки истражувања), член 41 став 4 (Доделување на концесија за експлоатација по пат на јавен повик), член 42 (Доделување на концесија за експлоатација на минерални суровини по барање од заинтересирано лице), член 43 став 9 (Доделување на концесија за експлоатација на песок и чакал) итн.

Во однос на надлежностите на локалните власти *vis-a-vis* централната власт, релевантна е одредбата од членот 4 на Европска повелба за локалната самоуправа, според која локалните власти во рамките на законот, имаат целосна слобода да ја остварат својата иницијатива во поглед на работите кои не се исклучени од нивната надлежност и кои не се дадени во надлежност на некоја друга власт.

Од наведените одредби на Уставот на Република Македонија произлегува дека референдумот е еден од облиците на остварување на власта на граѓаните и дека локалната самоуправа е темелна вредност на уставниот поредок. Уставната положба на локалната самоуправа понатаму е уредена со Амандманот XVII на Уставот, кој ги утврдува областите за кои е надлежна локалната самоуправа, дефинирајќи претходно дека станува збор за прашања од локално значење за кои граѓаните можат да одлучуваат непосредно и преку претставници.

Уставните надлежности на локалната власт понатаму се разработени во Законот за локалната самоуправа кој јасно го утврдува принципот на супсидијарност, определувајќи дека општините ги вршат работите од јавен интерес од локално значење, што не се исклучени од нивна надлежност или не се во надлежност на органите на државната власт. Поаѓајќи од оваа општа определба дека општините се надлежни за прашања од локално значење, а не и за оние за кои е надлежна централната власт, и одредбите од Законот за локална самоуправа и Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните, произлегува дека правото на граѓаните да одлучуваат преку референдум е лимитирано на прашања од надлежност на општината, односно на прашања од локално значење за кои советот на општината е овластен да одлучува.

Во однос на прашањето за експлоатација на минерални суровини, од наведените одредби од Уставот и Законот за минерални суровини произлегува дека минералните суровини како природно богатство претставуваат добра од општ интерес за Републиката кои се во сопственост на Републиката, без оглед на сопственоста на земјиштето на кое се наоѓаат. Значи независно од фактот што минералните суровини се наоѓаат на земјиште што се наоѓа на територијата на единицата на локалната самоуправа, тие се во сопственост на државата, односно Републиката. Токму од тие причини, имајќи го предвид фактот што одделни минерални суровини можат да имаат и стратешко значење за развојот на стопанството, за нивната експлоатација согласно наведените одредби од Законот за минералните суровини, одлучува Републиката односно органите на државната власт, а не органите на локалната самоуправа. Владата е таа која ги определува минералните суровини што се од стратешко значење, таа донесува стратегија за гео-

лошки истражувања и за искористување и експлоатација на минерални сировини, доделува концесија за нивно искористување, дава дозвола за експлоатација на минерални сировини и одлучува за раскинување на договорот за концесија.

Во конкретниот случај Советот на Општина Ново Село со оспорените одлуки распишал референдум за подрачјето на Општината заради изјаснување на граѓаните по прашањето за отворање на рудници за метални минерални сировини на територијата на Општина Ново Село, врз основа на иницијатива на 20% од регистрираните гласачи. На референдумот биле поставени две прашања: 1. Дали сте ЗА или ПРОТИВ отворање на рудникот за бакар и злато „Иловица“? и 2. Дали сте ЗА или ПРОТИВ отворање на рудници и рударски комплекси за метални минерални сировини на територијата на Општина Ново Село?

Иако во двете одлуки како правен основ за нивното донесување се наведени одредбите од членовите 25, 26 и 28 од Законот за локалната самоуправа и членовите 6, 37 и 81 од Законот за референдум и други облици на непосредно одлучување на граѓаните, од наведените одредби од двата закони неспорно произлегува дека локален референдум може да се распише само за прашања од надлежност на општината, односно за прашања од локално значење. Притоа, согласно постојната законска регулатива прашањето за експлоатација на минерални сировини не спаѓа во прашања за кои е надлежна општината, туку за тоа одлучуваат органите на централната власт, односно Владата и надлежното министерство за прашања од областа на минералните сировини.

Уставот го гарантира правото на граѓаните на локална самоуправа, издигајќи го на ниво на темелна вредност на уставниот поредок. Меѓутоа, сметаме дека правото на граѓаните на локална самоуправа, односно правото на граѓаните да ја остваруваат власта на локално ниво преку форми на непосредно одлучување како што е референдумот, не е неограничено по својот предмет. Граѓаните во единиците на локалната самоуправа по пат на референдум можат да одлучуваат само за прашања што се од надлежност на општината, во коишто не спаѓа прашањето за експлоатација на минералните сировини и отворање на рудници за нивна преработка. Законското решение за овие прашања да одлучуваат органите на централната власт, односно Владата и надлежното министерство, според наше мислење, е оправдано ако се има предвид дека минералните сировини, независно од тоа каде се наоѓаат, се во сопственост на државата, односно Републиката и тие имаат стратешко значење за нејзиниот развој. Иако конечното одлучување по овие прашања е во надлежност на централната власт, според нас, постојната законска регулатива од областа на минералните сировини дава можност во целата постапка за доделување на концесии за геолошки истражувања и за експлоатација на минерални сировини да биде вклучена, односно консултирана и општината која дава мислење на барање на надлежното министерство. Во мислењето што според Законот општините се должни да го дадат, тие можат да ги изнесат своите ставови имајќи ги предвид мисле-

њата и интересите на локалната заедница односно локалното население. На овој начин ќе се овозможи државата да го задржи правото за конечно одлучување по прашањата за експлоатација и ископување на минералните сировини земајќи ги во предвид легитимните интереси на локалното население, а истовремено на општината ќе и се даде посилна заштита на нејзиното право на самоуправавање.

Од наведеното несомнено произлегува дека со оспорените одлуки, Советот на Општина Ново Село, спротивно на наведените закони, распишал локален референдум за прашање што не е во негова надлежност, односно за прашање за коешто тој не е овластен со закон да одлучува, со што постапил спротивно на Амандман XVII од Уставот, како и спротивно на членовите 20, 28 и 36 од Законот за локалната самоуправа и на членовите 2, 36 и 38 од Законот за референдум и други облици на непосредно изјаснување на граѓаните.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот, Никола Ивановски и судиите: Насер Ајдари, Елена Гошева, д-р Осман Кадриу, д-р Дарко Костадиновски, Јован Јосифовски, Сали Мурати и Владимир Стојаноски.

У. бр. 106/2017

8 мај 2018 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
Никола Ивановски, с.р.

РЕГУЛАТОРНА КОМИСИЈА ЗА ЕНЕРГЕТИКА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

1763.

Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија врз основа на член 13 став (1) а во врска со член 17 став (5) од Законот за утврдување на цени на водните услуги („Службен весник на РМ“ бр.7/16), член 10 став (6) од Правилникот за начинот и постапката за утврдување на тарифа за водна услуга и на регулаторна тарифа за водна услуга („Службен весник на РМ“ бр.63/17), член 5 и 15 од Методологијата за определување на тарифите за водна услуга („Службен весник на РМ“ бр.63/17), Упатството за подготовка на Барањето за утврдување на тарифа за водна услуга поднесоците и критериумите за оцена бр.01-1421/1 од 21.8.2017 година и постапувајќи по Барањето за измена на Решението за утврдување на тарифа за водна услуга на ЈП ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА Скопје

бр.0302-4018/1 од 30.3.2018 година, заведено во архивата на Регулаторната комисија за енергетика под УП1 бр.08-113/17 од 2.04.2018 година, на седницата одржана на ден 18.5.2018 година, донесе

**РЕШЕНИЕ
ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ТАРИФА ЗА ПРОЧИСТУВАЊЕ НА ОТПАДНИ ВОДИ НА ЈП ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА СКОПЈЕ ЗА РЕГУЛИРАН ПЕРИОД 2018-2020 ГОДИНА**

1. На ЈП ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА Скопје се утврдува просечна тарифа за водната услуга прочистување на отпадни води и тоа:

- за 2018 година во износ од 0,85 ден/м³;
- за 2019 година во износ од 0,85 ден/м³;
- за 2020 година во износ од 0,86 ден/м³.

2. Се утврдува опсег на висината на тарифата:

- минималниот и максималниот опсег за 2018 година изнесува 0,32%;
- минималниот и максималниот опсег за 2019 година изнесува 0,32%;
- минималниот и максималниот опсег за 2020 година изнесува 0,27%.

3. Се задолжува давателот на водната услуга од точка 1 на ова решение да ги исполни условите од Планот за прилагодување на тарифи за водни услуги согласно кои се пресметува минималниот и максималниот опсег на висината на тарифата за водната услуга.

4. Утврдената тарифа за прочистување на отпадни води со предлог тарифа важи за регулиран период 2018-2020 година.

5. Со влегување во сила на ова решение престанува да важи решението УП1 бр.08-113/17 од 24.11.2017 година.

6. Решението влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

УП1 Бр. 08-113/17

18 мај 2018 година
Скопје

Заменик претседател,
Куштрим Рамадани, с.р.

1764.

Регулаторната комисија за енергетика на Република Македонија врз основа на член 13 став (1) а во врска со член 17 став (5) од Законот за утврдување на цени на водните услуги („Службен весник на РМ“ бр.7/16), член 10 став (6) од Правилникот за начинот и постапката за утврдување на тарифа за водна услуга и на регулаторна тарифа за водна услуга („Службен весник на

РМ“ бр.63/17), член 5 и 13 од Методологијата за определување на тарифите за водна услуга („Службен весник на РМ“ бр.63/17), Упатството за подготовка на барањето за утврдување на тарифа за водна услуга поднесоците и критериумите за оцена бр.01-1421/1 од 21.8.2017 година и постапувајќи по Барањето за измена на Решението за утврдување на тарифа за водна услуга на ЈПКД КОМУНАЛЕЦ Струмица бр. 03-1900/1 од 04.04.2018 година, заведено во архивата на Регулаторната комисија за енергетика под УП1 бр. 08-115/17 од 5.4.2018 година, на седницата одржана на 18.5.2018 година, донесе

**РЕШЕНИЕ
ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ТАРИФА ЗА СНАБДУВАЊЕ СО ВОДА ЗА ПИЕЊЕ ИЛИ ВОДОСНАБДУВАЊЕ НА ЈПКД КОМУНАЛЕЦ СТРУМИЦА ЗА РЕГУЛИРАН ПЕРИОД 2018-2020 ГОДИНА**

1. На ЈПКД КОМУНАЛЕЦ Струмица се утврдува тарифа за снабдување со вода за пиење или водоснабдување и тоа:

- за 2018 година во износ од 35,67 ден/м³;
- за 2019 година во износ од 36,97 ден/м³;
- за 2020 година во износ од 38,21 ден/м³.

2. Се утврдува опсег на висината на тарифата:

- минималниот и максималниот опсег за 2018 година изнесува 7,70%;
- минималниот и максималниот опсег за 2019 година изнесува 7,69%;
- минималниот и максималниот опсег за 2020 година изнесува 7,63%.

3. Се задолжува давателот на водната услуга од точка 1 на ова решение да ги исполни условите од Планот за прилагодување на тарифи за водни услуги согласно кои се пресметува минималниот и максималниот опсег на висината на тарифата за водната услуга.

4. Утврдената тарифа за снабдување со вода за пиење или водоснабдување со предлог тарифа важи за регулиран период 2018-2020 година.

5. Со влегување во сила на ова решение престанува да важи решението УП1 бр.08-115/17 од 24.11.2017 година.

6. Решението влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

УП1 Бр. 08-115/17

18 мај 2018 година
Скопје

Заменик претседател,
Куштрим Рамадани, с.р.

Службен весник
на Република Македонија

www.slvesnik.com.mk

Издавач: **ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА**, ц.о. – Скопје
бул. „Партизански одреди“ бр. 29. Поштенски фах 51.
Директор и одговорен уредник – Мартин Костовски
телефон: +389-2-55 12 400
телефакс: +389-2-55 12 401

Претплатата за 2018 година изнесува 10.100 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации: 15 дена.
Жиро-сметка: 300000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД – Скопје.
Печат: Печатница ЕВРОПА 92 ДООЕЛ, Кочани.

contact@slvesnik.com.mk

ISSN 0354-1622

2018092